דף עבודה: קבוצה 2

הנחיות

קראו את מכתבו של יוליוס הרמן לבני משפחתו בניו–יורק מה-30 במאי 1939. כיצד תיאר יוליוס הרמן את האווירה ששררה על סיפונה של האנייה "סנט לואיס"? כיצד הוא התמודד עם המצב בהשוואה לנוסעים האחרים על הסיפון?

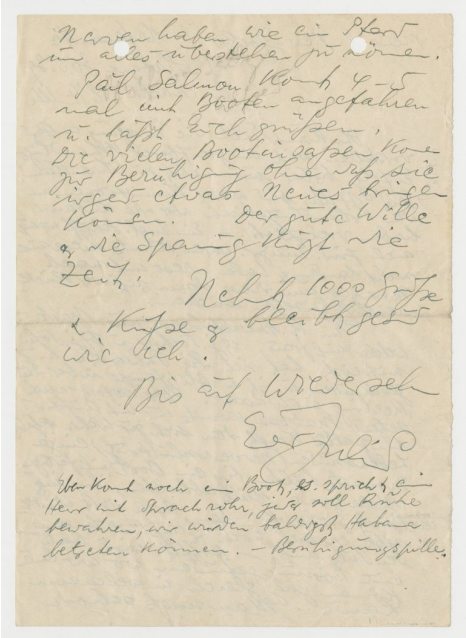

מכתבו של יוליוס הרמן לגיסו סול מאייר, שנכתב בשעה שהסנט לואיס עגנה בנמל בהוואנה.

באדיבות מוזיאון השואה בוושינגטון.

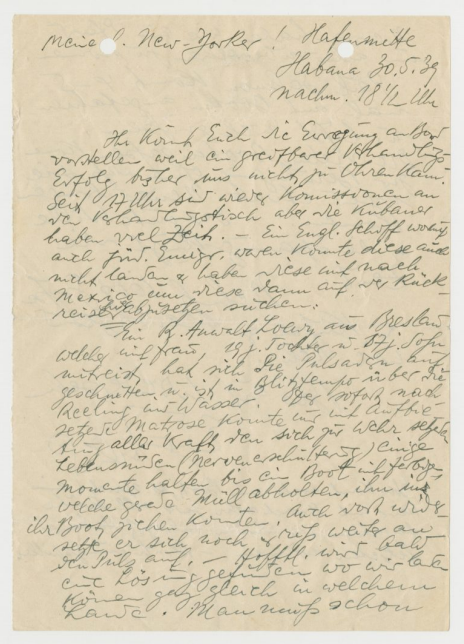

מכתבו של יוליוס הרמן לגיסו סול מאייר, שנכתב בשעה שהסנט לואיס עגנה בנמל בהוואנה.

באדיבות מוזיאון השואה בוושינגטון.

מכתבו של יוליוס הרמן, 30.5.1939

לב הנמל

הוואנה, 30 במאי 1939

שעה 18:30

ניו יורקרים יקרים

אתם בוודאי יכולים לתאר לעצמכם את המתח השורר על הספינה, משום שעדין לא שמענו על כל תוצאות המו"מ. הועדות יושבות סביב שולחן המו"מ משעה חמש אחר הצהרים, אך לקובנים יש זמן. ספינה אנגלית, שגם על סיפונה מהגרים יהודים, לא היתה יכולה לעגון גם היא, ונמצאת בדרכה למקסיקו ותנסה להוריד כאן את הנוסעים בדרכה חזרה.

עורך הדין לוי מברסלאו, שנוסע יחד עם אשתו, בתו בת ה-19 ובנו בן ה-17, חתך את ורידי ידיו ובמהירות הבזק קפץ למים. המלח שקפץ מיד אחריו היה צריך להשתמש בכל כוחו כדי לאחוז בנוסע – בעל העצבים המרוטים שקץ בחיים – שהתנגד לו, עד שסירה שאספה אשפה הגיע והצליחה להעלות אותו אליה. גם אז הוא המשיך להתנגד ופצע עוד יותר את פרקי ידיו. נקווה שבקרוב יימצא פתרון ונוכל רדת מהאנייה. לא משנה באיזו ארץ. צריך להיות בעל עצבי ברזל כדי להיות מסוגלים לעבור את כל זה.

פול סלמון יצא ארבע–חמש פעמים עם הסירות ושולח לכם את ברכותיו. סירות נוסעים רבות מגיעות כדי לחזק אותנו אך הן אינן יכולות להביא לנו חדשות. הרצון הטוב והמתח מקצרים את הזמן.

אלף ברכות ונשיקות. הישארו בריאים, וגם אני אשאר בריא, עד שנפגש שוב.

שלכם,

יוליוס.

ממש עכשיו הגיעה ספינה נוספת, אדם עם רמקול מדבר, כולם צריכים להישאר רגועים, מיד כשיתאפשר נוכל להיכנס להוואנה.

אחרי שהועבר למחנות בגור ולה מיל (Gurs and Les Milles), נשלח יוליוס ב-11 באוגוסט 1942 יחד עם 235 נוסעים אחרים לדראנסי – מחנה מעבר בפריס. שלושה ימים מאוחר יותר הוא נשלח לאושוויץ, שם נספה. אשתו, בתו וקרובי משפחה אחרים גורשו ב-11 בדצמבר 1941 לגטו ריגה, שם ככל הנראה נרצחו.